

Rok 1912.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CI. — Wydana i rozesłana dnia 31. grudnia 1912.

Treść: (Nr 239 i 240.) 239. Rozporządzenie, dotyczące uskuteczniania wypłat na rachunek Krajowej Władzy skarbowej we Lwowie przez c. k. pocztową Kasę oszczędności. — 240. Rozporządzenie, dotyczące zarządzeń policyjnych przeciw szkodom, które statki powietrzne mogą wyrządzić bezpieczeństwu państwa i osób.

239.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu i Ministerstwa handlu w porozumieniu z Najwyższą Izbą obrotową z dnia 18. grudnia 1912,

dotyczące uskuteczniania wypłat na rachunek Krajowej Władzy skarbowej we Lwowie przez c. k. pocztową Kasę oszczędności.

§ 1.

Wypłaty, wymienione w § 1. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 14. grudnia 1907, Dz. u. p. Nr. 274, o ile asygnata na nie wydana będzie przez c. k. Krajową Dyрекcyę skarbu i przez c. k. Prokuratorę skarbu we Lwowie tudzież przez podlegające Krajowej Dyрекcyi skarbu władze, wyposażone w prawo asygnowania, oraz wypłaty, wymienione w § 2. tegoż rozporządzenia ministeryalnego, uskuteczniiane będą od dnia 1. stycznia 1913 przez c. k. pocztową Kasę oszczędności.

§ 2.

Dla wydatków, które mają być zrealizowane w obrocie przekazowym c. k. pocztowej Kasy oszczędności, kasą wypłacającą jest wyłącznie c. k. Główna Kasa krajowa we Lwowie a organem likwidacyjnym wyłącznie departament rachunkowy c. k. Krajowej Dyрекcyi skarbu we Lwowie.

Temuż departamentowi rachunkowemu należy po myśli rozporządzenia z dnia 8. stycznia 1911, Dz. u. p. Nr. 4, doręczać także wygotowania sądowych uchwał na zajęcie i uchwał przekazujących (zakazów dla dłużnika trzeciego), przeznaczonych dotychczas dla kas wypłacających.

§ 3.

Wykluczone są od wypłaty przez pocztową kasę oszczędności:

- a) Kwoty, które mają być wypłacane odbiorcom, mieszkającym za granicą;
- b) kwoty, które muszą być wypłacane rzeczywiście w zlocie;
- c) wypłaty na rachunek Węgier, władz wspólnych i organów autonomicznych;
- d) wypłaty, które w myśl § 18. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 9. marca 1898, Dz. u. p. Nr. 41, mają być uskuteczniiane z Kasy wydatkowej c. k. Prokuratorii skarbu;
- e) należitości komisyjne urzędników celnych, które nie podlegają załatwianiu przez departament rachunkowy Krajowej Władzy skarbowej.

§ 4.

Należy zresztą stosować §§ 5., 6. i 7. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 10. grudnia 1906, Dz. u. p. Nr. 245, z tą zmianą, że ewentualne reklamacje należy wnosić do departamentu rachunkowego, wymienionego w § 2.

Zaleski wlr.

Schuster wlr.

240. -**Rozporządzenie Ministerstwa
spraw wewnętrznych z dnia
20. grudnia 1912,**

**dotyczące zarządzeń policyjnych przeciw szkodom,
które statki powietrzne mogą wyrządzić bezpie-
czeństwu państwa i osób.**

§ 1.

W obrębie królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych uznaje się zapomocą osobnych obwieszczeń pewne obszary oraz przestrzeń powietrza, znajdującą się nad nimi, za „strefy zakazane“ dla statków powietrznych.

Obwieszczenia te ogłosi się w Dzienniku ustaw państwa i w urzędowych dziennikach krajowych jako uzupełnienie niniejszego rozporządzenia.

§ 2.

Zakazuje się lotu statkiem powietrznym w strefie zakazanej.

Statki powietrzne, które dostaną się do strefy zakazanej, powinny bezzwłocznie wylądować.

§ 3.

Także poza obrębem strefy zakazanej powinien każdy statek powietrzny wylądować, jeżeli wezwie go do tego rządowa władza polityczna lub policyjna albo komenda wojskowa.

Wezwanie to skutecznia się zapomocą dania znaków po trzykroć w dających się zauważyć odstępach czasu. Za znak tego rodzaju może służyć powiewanie białą chustą lub wywijanie błyszczącym z daleka widzialnym przedmiotem, dawanie strzałów sygnałowych, puszczanie rakiet.

§ 4.

Jeżeli statek powietrzny wylądować, winien każdy podróżny zgłosić się bezzwłocznie do rządowej władzy politycznej lub policyjnej, do władzy wojskowej lub do posterunku żandarmerji, przyczem winien oznajmić miejsce wylądowania oraz jakoś i pochodzenie statku powietrznego. Do przyjęcia tego zgłoszenia powołana jest każda rządowa władza polityczna lub policyjna I. instancyi, każda władza wojskowa oraz każdy posterunek żandarmerji, jeżeli wylądowanie nastąpiło w okręgu urzędowania odnośnej władzy lub odnośnego posterunku żandarmerji albo w bezpośrednio graniczącym okręgu urzędowania któregoś z takich władz lub jakiegos posterunku żandarmerji.

Jeżeli statek powietrzny podczas swego lotu przed wylądowaniem przebywał w strefie zakazanej lub wylądował w takiej strefie, należy przy zgłoszeniu się wyraźnie o tem oznajmić.

§ 5.

Polityczna władza krajowa, w której okręgu urzędowania odbywa się wzlot, może w razie zgody komendy terytorjalnej wojskowej, znajdującej się w siedzibie urzędowej tej władzy, zwolnić podróżujących statkiem powietrznym od zgłoszenia się, przepisanego w § 4., jednak tylko wtedy, jeżeli nie zachodzą warunki, określone w § 4., ustęp 2.

§ 6.

Przyrządy fotograficzne i radiotelegraficzne można z sobą zabierać na statki powietrzne jedynie za osobnem zezwoleniem Ministerstwa spraw wewnętrznych.

Nie wolno zabierać z sobą broni wojennej, amunicji wojennej, materiałów wybuchowych, przyborów, służących do przenoszenia wiadomości lub nadających się do tego ptaków, w szczególności gołębi pocztowych.

§ 7.

Podczas jazdy w nocy winien każdy statek powietrzny wywiesić silne światło, widzialne z wszystkich stron.

§ 8.

Za przestrzeganie przepisów niniejszego rozporządzenia odpowiedzialny jest posiadacz statku powietrznego, jakoteż jego sternik i kierownik, zaś za uskutecznienie zgłoszenia, przepisanego w § 4., także każdy inny podróżny.

Do przestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia, w szczególności zaś do przestrzegania zakazu latania w strefie zakazanej, należy zniwalać zapomocą wszelkich dozwolonych zarządzeń przymusowych.

§ 9.

Rozporządzenia tego nie należy stosować do tutejszokrajowych statków powietrznych wojskowych ani do wszystkich innych statków powietrznych, używanych do współdziałania przy wojskowej obronie.

§ 10.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z początkiem piątego dnia po jego ogłoszeniu.

Heinold wlr.

